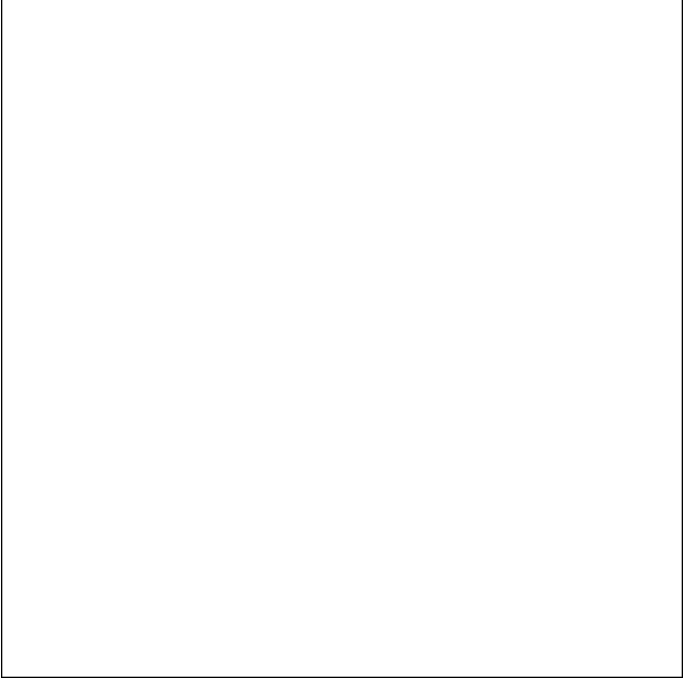

Magozwe

Magozwe

✎ Lesley Koyi
✉ Wiehan de Jager
📄 Erika Braas
|| 5
🌐 svenska / English en

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Magozwe / Magozwe

✎ Lesley Koyi
✉ Wiehan de Jager
📄 Erika Braas (sv)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

I den stora staden Nairobi, långt ifrån ett tryggt hem, bodde en grupp hemlösa pojkar. De levde dagen som den kom. En morgon packade pojkarna ihop sina mattor efter att ha sovit på den kalla trottoaren. För att värma upp sig gjorde de upp en eld av skräp. En av pojkarna var Magozwe. Han var yngst.

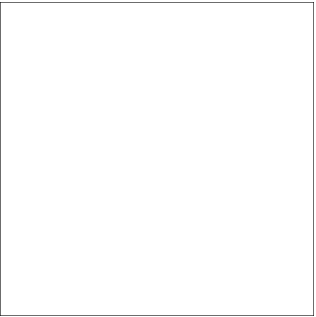
...

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

...

När Magozwes föräldrar dog var han bara fem år gammal. Han fick bo med sin farbror. Hans farbror brydde sig inte om barnet. Han gav inte Magozwe tillräckligt med mat. Han tvingade pojken att arbeta hårt.

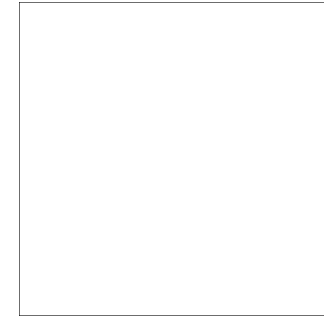

Om Magozwe klagade eller ifrågasatte så slog hans farbror honom. När Magozwe frågade om man kunde få gå i skolan slog hans farbror honom och sa: "Du är för dum för att lära dig någonting." Efter tre år med denna behandling rymde Magozwe från sin farbror. Han började bo på gatan.

...

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, "You're too stupid to learn anything." After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

Magozwe satt i trädgården till huset med det gröna taket och läste en bok från skolan. Thomas kom och satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir lärare," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Han heter Magozwe", svarade Magozwe med ett leende.

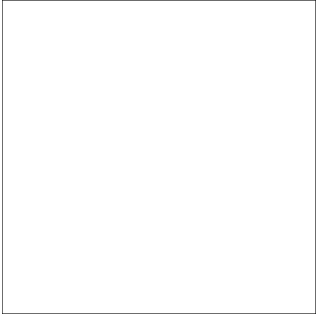
...

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a teacher," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "His name is Magozwe," said Magozwe with a smile.

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

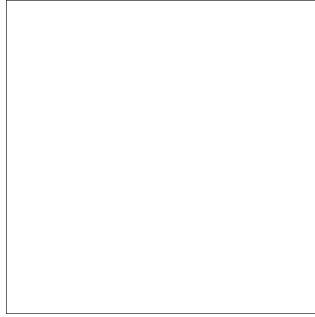
...

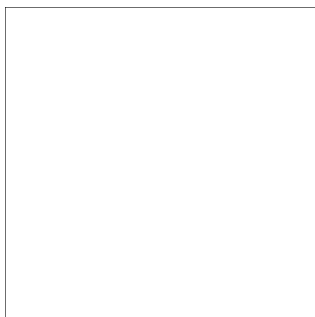
Gatulivet var hårt och de flesta av pojkarne kämpade varje dag med att få mat. Ibland blev de anhållna, ibland blev de slagna. När de var sjuka fanns det ingen som hjälpte dem. Gruppen var beroende av den lilla summa pengar de tjänade på att tığa, och från att sälja plast och annan återvinning. Livet var ännu svårare på grund av bråk med rivaliserande grupper som ville ha kontroll över vissa delar av staden.

Magozwe började skolan och det var svårt. Han hade mycket att ta igen. Ibland ville han ge upp. Men han tänkte på piloten och fotbollsspelaren i böckerna. Precis som de tänkte han inte ge upp. Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

...

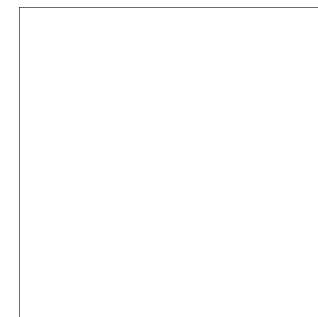

En dag medan Magozwe tittade i sopkorgarna hittade han en gammal barnbok. Han gjorde ren den och la den i sin påse. Han tog fram boken varje dag och tittade på bilderna. Han visste inte hur han skulle läsa orden.

...

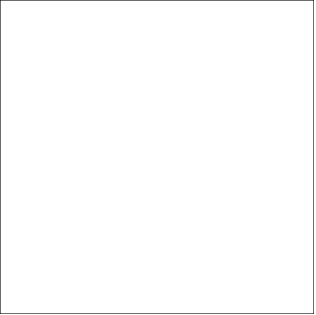
One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

Och så kom det sig att Magozwe flyttade in i ett rum i ett hus med grönt tak. Han delade rum med två andra pojkar. Allt som allt bodde tio barn i huset, tillsammans med tant Cissy och hennes man, tre hundar, en katt och en gammal get.

...

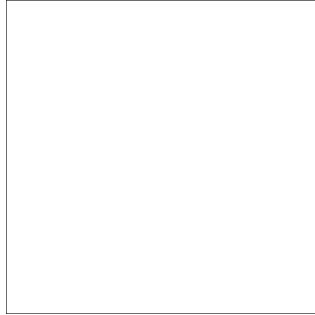
And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

Bilderna berättade om en pojke som växte upp och blev pilot. Magozwe dagdrömde om att bli en pilot. Ibland fantiserade han om att han var pojken i boken.

...

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

Han berättade om sin rädsla för Thomas. Med tiden kunde mannen övertyga pojken om att livet skulle bli bättre på det nya stället.

...

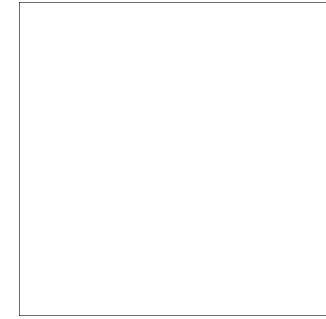
He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

Det var kallt och Magozwe stod vid sidan av vägen och tiggde. En man kom fram till honom. "Hej, jag heter Thomas. Jag arbetar här i närheten på ett ställe där du kan få något att äta," sa mannen. Han pekade på ett gult hus med blått tak. "Jag hoppas att du går dit och får lite mat?" frågade han. Magozwe tittade på mannen, och sedan på huset. "Kanske", sa han och gick iväg.

...

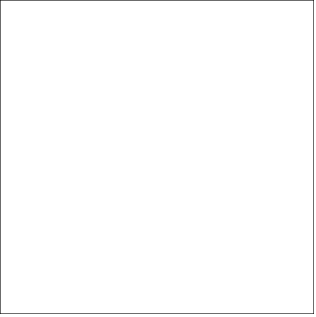
It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. "Hello, I'm Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat," said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. "I hope you will go there to get some food?" he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. "Maybe," he said, and walked away.

Magozwe tänkte på det nya stället och om att gå i skolan. Tänk om hans farbror hade rätt och att han var för dum för att lära sig någonting? Tänk om de slog honom på det nya stället? Han var rädd. "Kanske är det bättre att bo på gatan?" tänkte han.

...

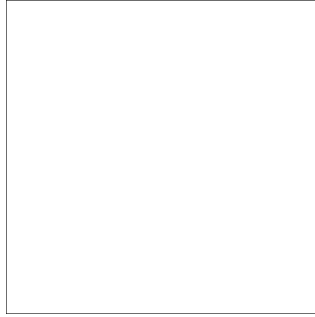
Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. "Maybe it is better to stay living on the street," he thought.

Under månaderna som följde vande de hemlösa pojkarna sig vid att se Thomas. Han tyckte om att prata med människor, speciellt med folk som bodde på gatan. Thomas lyssnade på berättelserna om människors liv. Han var allvarlig och tålmodig, aldrig oartig eller respektlös. Några av pojkarna började gå till det blå-gula huset för att få lunch.

...

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

Ungefär vid Magozwes tionde födelsedag gav Thomas honom en ny bok. Det var en berättelse om en bypojke som växte upp och blev en berömd fotbollsspelare. Thomas läste berättelsen för Magozwe många gånger tills han en dag sa: "Jag tror det är dags att du går i skolan och lärde dig att läsa. Vad tror du?" Thomas förklarade att han visste ett ställe där barn kunde bo och gå i skolan.

...

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

Magozwe satt på trottoarkanten och tittade på bilderna i sin bok när Thomas satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir pilot," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Jag vet inte, jag kan inte läsa," sa Magozwe tyst.

...

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a pilot," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "I don't know, I can't read," said Magozwe quietly.

När de lärde känna varandra började Magozwe berätta sin egen historia för Thomas. Den handlade om hans farbror och varför han rymde. Thomas sa inte så mycket, och han talade inte om för Magozwe vad han borde göra. Istället lyssnade han noga. Ibland pratade de när de åt i huset med det blåa taket.

...

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.